

Воловетъ пристъпяха бавно и тържествено. Мама ги бѣше окичила по роговетъ съ китки цвѣтя, а въ срѣдата на ярема се люлѣеше вѣнче отъ чимширъ и босилекъ. Тате си бѣше облѣкълъ новитѣ дрехи и въ шарената торба носѣше прѣсна пита и печена кокошка.

Стигнахме нивата. Помогнахъ на тате да сваля човала съ жито. Спрѣхме се до крушата. Още е рано. Надъ „Агликина поляна“ се люлѣе бѣла мъглица. Скоро ще се покаже слънцето. Ние не го чакахме. И когато първитѣ му лъчи прорѣзаха висинето, тате се обърна на изтокъ и се прекръсти три пѣти. После взе малко семе, пустна го съ едната си ржка презъ дупчицата на хомота, а съ другата го улови отдолу. Това семе ще засѣемъ най-напредъ.

Като посѣхме една леха, седнахме да закусимъ. Тате разчупи питата на четири. Единиятъ рѣзенъ е обреченъ на слънцето. Хвърли го на изтокъ, за да го изядатъ небеснитѣ птици. Другиятъ рѣзенъ е на нивата.

— Закопай го една педя дълбоко, — подкани ме тате. — Да го ядатъ мравкитѣ.

Третиятъ рѣзенъ е за воловетъ — ще го натрошимъ после въ трицитѣ имъ.

Последниятъ рѣзенъ остана за насъ. Ехъ, че бѣше сладъкъ съ печената кокошка! Трохитѣ и коститѣ закопахме въ земята, защото нищо не бива да се връща въ кѣщи.

Мама бѣше поставила въ торбата ми бѣклица съ вино.

— Я, вземи, та порѣси нивата! — рече ми тате. Азъ я порѣсихъ. — Полѣй сега шиитѣ на воловетѣ! Бѣлчо се разтърси, когато виното му замокри на шията, а Баланъ протегна езикъ и близна червеното вино.

Колкото остана въ бѣклицата, татко го изпи.

— На здраве!

После той започна да сѣе. Хвърляше все налѣво съ дѣсната ржка, а воловетѣ стоеха бѣли като прѣспи. Спомнихъ си за пѣсенъта, която ни учеше лани учителя. Въ нея се казваше: „Два му волове — ангели“ Азъ я запѣхъ. Бѣше ми много радостно, като гледахъ широката нива, простнала се като безкрайна черга, и край нея бѣлитѣ ангели, сякашъ дошли отъ небето.

Богданъ Овесянинъ

Заедно съ тая книжка изпращаме на малкитѣ си четци красивъ многоцвѣтенъ календаръ и 4 хубави картини.

Редакторъ-основачель: † Добри Чолаковъ

Редактори: Ст. Чилингировъ, Хр. Спасовски и Зл. Чолакова

Годишенъ абонаментъ 30 лева

Книгоиздателство „Казанлъшка долина“, бул. „Княгиня Клементина“ 6.
Пощенска чекова смѣтка 6551.

Печатница „Стопанско развитие“ — София, ул. „Веслецъ“ № 5 — 978/1941.